

som jeg ofte har udtalt, i Retning af — og jeg synes, at Tiden snart maatte være til, at Lovgivningsmagten slog ind i denne Retning — at gøre det muligt for Folk at udnytte deres Arbejdskraft og deres borgerlige Næring i størst mulige Omfang, saa at man kun fastsatte Indskrænkninger heri, hvor det var nødvendigt for at beskytte de svage, særlig Børn, Kvinder og Tyende. Men at vedtage Love, hvorved man indskrænker Folks Næringsfrihed, hindrer dem i at sælge ud fra en Butik, som de dog have Lov til at holde aaben, forekommer mig ganske absurd. Jeg synes, at der ikke er nogen Mening i, at Lovgivningsmagten foretager sig sligt.

Jeg kunde ønske, at særlig dette Ting under fremtidig Lovgivning paa Næringslivets Omraade lidt mere tog i Agt at virke for frisindede Reformere end for disse evige Indskrænkninger og politireglementariske Bestemmelser. Her i København lønner Kommunen en Politistyrke paa saa og saa mange Hundrede Betjente. En stor Del af, hvad disse Betjente have at foretage sig, er at gaa omkring og passe paa, at en Fiskerkone ikke holder med sin Vogn saa og saa mange Minutter for længe paa Hjørnet af Grønnegade, eller at gaa omkring om Søndagen og kigge ind ad Detailhandlernes Ruder og se, om der ikke, foruden Mælkefadet, i Baggrunden staar et Fad, tilhyllet med et Klæde, med andre Ting i, som ikke maa have i Butikken ved Siden af Mælkefadet, eller gaa omkring ved 8-Tiden og kigge ind ad Konditorernes oplyste Vinduer og passe paa, om de Folk, der komme der, spise Kagerne og ikke tage dem med i Lommen. Oprigtigt talt, hvis vi skulle blive ved med den Slags Politilove og Indskrækningslove, synes jeg, Staten maa bevilge Kommunen et artig Tilskud til sine Betjente. Thi vi Borgere her i København kunne ikke være tjente med at lønne vor Politistyrke til disse os aldeles ikke sympatiske Opgaver. Jeg skulde mene, at Politiet skal være til Borgernes Beskyttelse, til Forbrydelsernes Opdagelse, men naar de skulle passe paa alle disse Sælgekoner og Mælkefade og andre Fade, ville de ikke faa Tid til at løse de Opgaver, der ligge nærmest for, og ville vi som Lovgivningsmyndighed have, at Politiet alligevel skal gøre det med, maa Staten værs god betale Kommunen noget klækkeligt derfor.

Rørdam: Jeg maa sige, at jeg er i det sjældne Tilfælde at være fuldkommen uenig med min ærede Partifælle. Hvis man overho-

vedet vil have gennemført en Lov, der værner alle dem, der staa i Afhængighedsforhold i Butikker, paa Lagere osv., alle Handelsmedhjælperne, maa en saadan Lov gælde overalt. Saa kan det ikke hjælpe, at man undtager dem, der selv drive deres Forretning. Derved kommer der en Ulighed ind i Konkurrencen. Jeg er mest stemt for, at der overhovedet ikke gøres nogen Undtagelse fra 8-Lukningen. Thi der er her kun Tale om Beskyttelse for Handelsmedhjælperstanden, og den trænger haardt i saa Henseende.

Alfred Christensen: Den sidste ærede Taler skylder mig Bevis for, hvorledes man ved det foreliggende Lovforslag vil være i Stand til at hjælpe og beskytte noget eneste Menneske. Butikkerne have Lov til at holde aabent til Kl. 11, og i den Tid skal Personalet betjene alle Gæsterne. Den Beskyttelse, der kan ligge i, at den vedkommende Konditorjomfru er fritagen for at pakke Kagerne ind, som Folk tage med, i Stedet for at servere Kagerne hen paa Disken, synes jeg ikke er meget værd.

Rørdam: Det var ikke saa meget den her vedtagne Ændring i Loven som de Udtalelser, det ærede Medlem fremkom med i Almindelighed, der foranledigede mig til at tage Ordet. Jeg havde hellere set, at man ogsaa havde lukket Konditorierne for Salg paa Stedet. Jeg tror, man derved vilde være kommen til en for mange bedre Ordning. Da det nu ikke kunde gennemføres, synes jeg, at Konditorerne i alt Fald ikke burde sælge ud af Huset, da de derved komme til at paaføre Bagerne en Konkurrence. Det var kun de Betragtninger, det ærede Medlem gjorde gældende i Almindelighed, jeg gerne vilde gøre en Indvending imod.

Indenrigsministeren (Berntsen): Da der ikke foreligger Ændringsforslag fra nogen Side, kan jeg fatte mig i Korthed, idet jeg kan henvise til mine Udtalelser dels i det andet Ting dels ved Sagens første Behandling her. Det ærede Medlem fra Viborg (Sveistrup) har meddelt mig, at han har modtaget et Andragende fra et større Antal Bagere om Forandringer, som Bagerne kunne ønske i det her foreliggende Lovforslag, og det ærede Medlem fra Roskilde (H. Nielsen) har meddelt mig, at han fra et større Antal Brødforhandlere har modtaget et Andragende om at føre Loven tilbage til det, som Meningen